

DECIZIA

Nr. /
privind soluționarea contestației
formulata de **S.C. xxxx S.R.L.**
înregistrate la D.G.F.P. a județului Xxxx
sub nr. **xxxx/07.05.2009**

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Xxxx a fost sesizată de către Direcția Regională Vamală pentru Accize și Operațiuni Vamale xxxxxxxxxxxx – Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală, cu adresa nr. xxxxxx/04.05.2009, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Xxxx sub nr. **xxxx/07.05.2009** asupra contestației formulată de

S.C. xxxxxxxxxxxx S.R.L.

cu sediul în Xxxx, str. xxxx, nr. xx, Corp. xxx, ap. xxx, jud. Xxxx

înregistrată la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale xxxxxxxxxxxx sub nr. xxxx/27.04.2009, și la Direcția Generală a Finanțelor Publice Xxxx sub nr. xxxx/07.05.2009.

S.C. xxxxxxxxxxxx S.R.L. a formulat contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației pentru obligații suplimentare stabilite de controlul vamal nr. xxxxxx/23.03.2009, emisă de Direcția Regională Vamală pentru Accize și Operațiuni Vamale xxxxxxxxxxxx – Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală.

Suma totală contestată este de xxxxx lei și reprezintă:

- xxxxx lei taxă pe valoarea adăugată, suplimentar stabilită;
- xxxxx lei majorări de întârziere, aferente.

Contestația au fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei, Valentin & Asociați - Societatea civilă de profesională de avocați, la dosar fiind depusă împuternicirea avocațială în original conform prevederilor art. 206 din același act normativ.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. În contestație petenta solicită anularea deciziei atacate. În susținerea solicitării motivează:

- „constatarea organului de control este eronată, deoarece a făcut o dublă aplicare greșită a legii.

- În primul rând, potrivit art. 139 alin. 2 din Codul fiscal, citat de organul de control, baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele și cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1). Or, serviciile cuprinse în facturile din anexa 1 la procesul - verbal de control nu sunt servicii de ambalare, transport și asigurare, ci servicii de eliberare, preluare, avizare, preluare container, descărcare, depozitare, reținere container, transbordare, manipulare, dezinfecție, servicii portuare, care nu pot fi incluse în niciuna din categoriile de servicii enumerate limitativ de art. 139 alin. 2 din Codul fiscal. Ca atare, valoarea facturilor enumerate în anexa 1 la procesul - verbal de control nu se include în baza de impozitare a TVA-ului în vamă și societatea nu avea obligația să plătească în vamă TVA pentru aceste servicii.

- În al doilea rând, bugetul de stat nu a fost prejudiciat, deoarece, dacă valoarea serviciilor menționate ar fi intrat în baza de impozitare a TVA-ului în vamă și s-ar fi calculat și plătit TVA în vamă, atunci aceste servicii ar fi fost scutite de TVA la furnizor, adică furnizorul le-ar fi facturat fără TVA, în baza art. 143 alin. 1 lit. d) din Codul fiscal. În schimb, în cauză aceste servicii nu au fost incluse în baza de calcul a TVA în vamă, însă furnizorul a facturat serviciile cu TVA, deoarece prin neincluderea lor în baza de impozitare în vamă, aceste servicii nu au fost scutite de TVA. Este irelevant din punct de vedere al TVA-ului dacă acesta a fost colectat de administrația financiară sau de organele vamale, pentru că TVA-ul se plătește în același cont, cel al bugetului de stat, conform art. 125 din Codul fiscal. Organul de control a calculat în mod eronat majorări de întârziere până la data controlului, deoarece în momentul plății TVA-ului în vamă s-ar fi născut dreptul societății la deducere a acestui TVA, conform art. 145, 134, 134 ind. 1 și 134 ind. 2 Cod fiscal.”

II. Organele vamale, în urma verificării operațiunilor vamale derulate de S.C. xxxxxxxxxx S.R.L. în cadrul regimului vamal de import definitiv, de bunuri care fac obiectul plății drepturilor vamale, în condițiile de livrare declarate FOB Keelung – China și CIF xxxxx, au identificat facturile din anexa 1 (la procesul verbal de control xxxxx/18.03.2009), emise de diverși operatori portuari, pentru cheltuieli conexe transportului, precum: descărcare de pe vapor, eliberare și manipulare marfă, storage etc. legate direct de importul de bunuri din anexa 1, înregistrate în documentele contabile și nedecarate în momentul realizării importului.

Facturile au fost emise de operatori cu TVA - ul aferent, deși în conformitate cu prevederile art 143 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal aprobat prin Legea nr. 571/2003, sunt scutite de TVA, prestările de servicii, inclusiv transportul și serviciile accesorii transportului alte servicii direct legate de importul de bunuri, dacă valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 139;

Sau în conformitate cu prevederile art. 143 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal aprobat prin Legea nr. 571/2003, modificat prin Legea 343/2006, modificare intrată în vigoare de la 01.01.2007 „prestările de servicii, inclusiv transportul și serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la art. 141, dacă acestea sunt direct legate de importul de bunuri și valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 139;

Conform Ordinului nr. 1846/2003 în vigoare în anii 2004 - 2006 și 2222 din 22 decembrie 2006 în vigoare de la 01.01.2007, privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a) - i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art 5 alin. 2) „Scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, pentru prestările de servicii accesorii transportului și alte prestări de servicii, direct legate de importul de bunuri, dacă valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 139 din Codul fiscal, se justifică de prestator cu următoarele documente: contractul încheiat cu transportatorul, sau cu casa de expediție, sau cu importatorul ori cu furnizorul bunurilor, documentele prezentate din care să rezulte că prestările de servicii respective sunt accesorii

transportului bunurilor importate sau sunt aferente importului de bunuri.”

Organele autorității vamale au constatat că aceste cheltuieli corespunzătoare prestațiilor de servicii din facturile din anexa 1 emise de operatorii, reprezintă cheltuieli de natura celor care nu se includ în valoarea în vamă, însă sunt elemente de natura celor care se includ în baza de impozitare a TVA la import în conformitate cu prevederile art. 139 (2) din legea 571/2003 privind Codul Fiscal al României, cu modificările și completările ulterioare.

În Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare s-a consemnat că: „facturile au fost emise de operatori cu TVA-ul aferent, deși în conformitate cu prevederile art 143 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal aprobat prin Legea nr. 571/2003, sunt scutite de TVA prestațiile de servicii inclusiv transportul și serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la art. 141, dacă acestea sunt direct legate de importul de bunuri și valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 139”.

În Anexa 1 la Procesul verbal de control nr. xxxxx/18.03.2009 au fost înscrise facturile reprezentând servicii de eliberare, preluare, avizare, preluare container, descărcare, depozitare, reținere container, transbordare, manipulare, dezinfecție, servicii portuare, emise către S.C. xxxxxxxxxxxx S.R.L. de prestatorii serviciilor.

Pe cale de consecință, în conformitate cu art. 136, 139 și art. 157(3) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, art. 32 din Codul de Procedură Fiscală, coroborat cu art. 201 alin. (1) pct. a) și alin. 2 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, organele autorității vamale au stabilit că petenta SC xxxxxxxxxxxx SRL datorează o diferență de TVA în vamă, la data declarațiilor vamale din anexa 1, în sumă de xxxxx lei, calculată în anexa 1 la Procesul verbal de control nr. xxxxx/18.03.2009, cu majorări de întârziere, dobânzi și penalități aferente.

III. Având în vedere actele și documentele depuse în susținerea cauzei, motivele invocate de petentă și prevederile actelor normative în vigoare se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Xxxx este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, reprezentanții Direcției

Regionale Vamale pentru Accize și Operațiuni Vamale xxxxxxxxxxxx au stabilit în sarcina S.C. xxxxxxxxxxxx S.R.L. taxă pe valoarea adăugată, majorari, dobanzi și penalități de întârziere aferente în sumă totală de xxxxx lei.

În fapt, organele vamale au supus controlului ulterior operațiunile de import definitiv efectuate de S.C. xxxxxxxxxxxx S.R.L. în anii 2006 – 2007 și pentru care, societatea a avut obligații privind plata drepturilor de import. Au fost supuse controlului ulterior operațiunile de import, cu condiția de livrare CIF xxxxxx și FOB Keelung (China).

A fost verificată, corelația datelor înscrise în declarațiile vamale, cu datele din documentele anexate la acestea și cu înregistrările din evidența financiar-contabilă a importatorului.

Urmare a verificării au fost identificate mai multe facturi (anexa 1), emise de operatori portuari, pentru servicii accesorii transportului produselor importate de S.C. xxxxxxxxxxxx S.R.L.

Verificarea a relevat că, aceste facturi au fost înregistrate în evidența financiar-contabilă a societății, dar la momentul realizării importurilor S.C. xxxxxxxxxxxx S.R.L. nu a declarat cheltuieli aferente serviciilor accesorii transportului, de natura celor reglementate de art. 139, alin (2) din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare (valabil pentru toată perioada controlată).

Organele de control au reținut că, aceste cheltuieli aferente prestărilor de servicii din facturile înscrise în anexa 1, reprezintă cheltuieli care nu se includ în valoarea în vamă, însă sunt elemente de natura celor care se includ în baza de impozitare a TVA la import, în conformitate cu prevederile art. 139 (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal al României, cu modificările și completările ulterioare.

În Anexa 1 la Procesul verbal de control nr. xxxxx/18.03.2009 au fost înscrise facturile reprezentând prestații de eliberare, preluare, avizare, preluare container, descărcare, depozitare, reținere container, transbordare, manipulare, dezinfectie, servicii portuare, emise către S.C. xxxxxxxxxxxx S.R.L., de prestatorii serviciilor.

În drept, sunt incidente următoarele reglementări:

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

„Art. 139

(1) *Baza de impozitare pentru un import de bunuri este constituită din valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă taxele vamale, comisionul vamal, accizele și alte taxe, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorate pentru importul de bunuri.*

(2) *Se cuprind, de asemenea, în baza de impozitare cheltuielile accesorii precum comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1).*

Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau orice alt document însoțitor al bunurilor, când acestea intră în România sau în absența unor astfel de documente, primul loc de descărcare a bunurilor în România.”

Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar

„Articolul 33

1. Cu condiția de a fi evidențiate separat de prețul efectiv plătit sau de plătit, următoarele elemente nu sunt incluse în valoarea în vamă:

(a) cheltuielile de transport pentru mărfuri după sosirea lor la locul de intrare pe teritoriul vamal al Comunității;”

- Instrucțiunile de aplicare a scutirilor de taxă pe valoarea adăugată pentru exporturi și alte operațiuni similare, pentru transportul internațional și pentru operațiunile legate de traficul internațional de bunuri, prevăzute la art. 143 alin. (1) și la art. 144 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1846 din 22 decembrie 2003, în vigoare până la data aderării;

- Instrucțiunile de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a) - i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2222/2006, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare de la data aderării, respectiv:

- Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1503/2007;

- Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2421/2007;
- Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 3424/2008.

Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru un import de bunuri în România, potrivit prevederilor art. 139 din Codul fiscal, este reprezentată de valoarea în vama a bunurilor, stabilită potrivit legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția TVA care urmează a fi percepută.

Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele și cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1) al art. 139 din Codul fiscal. Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau în orice alt document însoțitor al bunurilor, când acestea intră în România, sau, în absența unor astfel de documente, primul loc de descărcare a bunurilor în România. Menționăm că prevederi similare cu privire la stabilirea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru un import de bunuri în România, stipulate la alin. (1) și (2) al art. 139 din Codul fiscal, existau și înainte de data aderării.

Potrivit prevederilor art. 143 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal în vigoare de la data aderării, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată prestările de servicii, inclusiv transportul și serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la art. 141, dacă acestea sunt direct legate de importul de bunuri și valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 139. Menționăm că textul art. 143 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal aplicabil înainte de data aderării, conținea prevederi similare cu cele în vigoare de la data aderării.

În acest context, subliniem că scutirea de TVA invocată mai sus este aplicabilă dacă este justificată de importator cu documentele prevăzute la art. 5 din Instrucțiunile aprobate prin OMFP nr. 2222/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru operațiunile realizate după data aderării, sau cu documentele prevăzute la art. 7 din Instrucțiunile aprobate prin OMFP nr. 1846/2003, în cazul importurilor de bunuri realizate în anul 2006.

Având în vedere cele de mai sus, rezultă că serviciile de natura portuară, manipulări, dezinfecții, transbordări etc., legate direct de importul de bunuri în România, care au fost prestate de operatorii portuari în beneficiul importatorului, respectiv societății xxxxxxxxxx, se cuprind în baza de impozitare a importului realizat de societatea menționată.

Chiar dacă operatorii portuari au facturat cu TVA serviciile prestate în beneficiul importatorului, totuși, autoritatea vamală trebuie să respecte prevederile legislației privind taxa pe valoarea adăugată în ceea ce privește stabilirea bazei de impozitare a taxei pentru un import de bunuri în România.

În conformitate cu prevederile Legii 141/1997, în vigoare până la 19.06.2006; ale Legii 86/2006; (conform cărora procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută de art. VII din Acordul pentru Tarife și Comerț - GATT), și ale art. 29 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (de asemenea în baza art. VII din Acordul pentru Tarife și Comerț - GATT, art. 1),

„Valoarea în vamă a mărfurilor importate este valoarea de tranzacție ...”

Art. 32: *„La stabilirea valorii în vamă în conformitate cu art. 29, se adaugă la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate: ... (e) (i) cheltuielile de transport și costul asigurării mărfurilor importate și (ii) cheltuielile de încărcare și manipulare legate de transportul mărfurilor importate până la punctul de introducere a mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunitatii” (portul de descărcare, în cazul transportului pe mare)*

Art 33: *„Cu condiția de a fi evidențiate separate de prețul efectiv plătit s-au de plătit, următoarele elemente nu sunt incluse în valoarea în vamă:*

(a) cheltuielile de transport pentru mărfuri după sosirea lor la locul de intrare pe teritoriul vamal al comunității;”

În consecință, aceste cheltuieli corespunzătoare prestărilor de servicii din facturile din anexa 1 emise de operatorii din anexa 1, la Procesul verbal de control nr. xxxxx/18.03.2009, reprezintă cheltuieli de natura celor care nu se includ în valoarea în vama, însă sunt elemente de natura celor care se includ în baza de impozitare a TVA la import în conformitate cu prevederile art. 139 (2) din legea 571/2003 privind Codul Fiscal al României, cu modificările și

completările ulterioare (valabil pe întreaga perioadă a anilor 2004-2009.)

Art. 139: Baza de impozitare pentru import - din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

„(1) Baza de impozitare pentru un import de bunuri este constituită din valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă taxele vamale, comisionul vamal, accizele și alte taxe, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorate pentru importul de bunuri.

(2) Se cuprind, de asemenea, în baza de impozitare cheltuielile accesorii precum comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1) (adică în valoarea în vamă)

Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau orice alt document însoțitor al bunurilor, când acestea intră în România sau în absența unor astfel de documente, primul loc de descărcare a bunurilor în România.”

Art. 139: Baza de impozitare pentru import - modificat de Legea 343/2006:

“(1) Baza de impozitare pentru un import de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorată pentru importul de bunuri.

(2) Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele și cheltuielile de ambalare, transport și asigurare care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1). (adică în valoarea în vama).

Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau orice alt document însoțitor al bunurilor, când acestea intră în România, sau în absența unor astfel de documente, primul loc de descărcare a **bunurilor în România.**”

Art. 136 Exigibilitatea pentru importul de bunuri din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal: "În cazul unui import de bunuri, taxa

pe valoarea adăugată devine exigibilă la data când se generează drepturi de import pentru bunurile respective, conform legislației vamale în vigoare."

Art. 136 Exigibilitatea pentru importul de bunuri modificat de Legea 343/2006:

Art. 136 „(1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale sau altor taxe comunitare similare, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervine faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.

Art. 136 "(2) În cazul în care, la import, bunurile nu sunt supuse taxelor comunitare prevăzute la alin. (1), faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care ar interveni faptul generator și exigibilitatea acelor taxe comunitare dacă bunurile importate ar fi fost supuse unor astfel de taxe.

Art. 157: (2) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, respectiv 157(3) din Legea 343/2006 pentru modificarea și completarea [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal:

Plata taxei pe valoarea adăugată la buget:

“(3) *Taxa pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri, cu excepția celor scutite de taxa pe valoarea adăugată, se plătește la organul vamal, în conformitate cu regulile în vigoare privind plata drepturilor de import."*

Art. 32 din Codul de procedură fiscală aprobat prin OG 92/2003, rep. și actualizat:

"Impozitele, taxele și alte sume care se datorează potrivit legii, în vamă sunt administrate de organele vamale."

Articolul 201

"1. O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import

2. O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză."

Astfel în conformitate cu toate dispozițiile legale de mai sus, sumele înscrise în facturile în cauză reprezintă cheltuieli care nu se includ în valoarea în vamă, însă care se includ în baza de impozitare a TVA la import, în conformitate cu prevederile art 139 din legea 571/2003 privind Codul Fiscal al României, cu modificările și completările ulterioare, fiind incluse în sintagma "*alte taxe*" de la art.

139 al. 1, și "*cheltuieli accesorii*" transportului cum sunt: "*descărcarea, manipularea, paza și depozitarea bunurilor și alte servicii similare*" (cheltuieli incluse în sintagma "*prestările accesorii transportului*" de la art. 133. (2) d) 2.) din același act legal.

Față de cele de mai sus, organele autorității vamale au procedat corect prin includerea serviciilor prestate de operatorii portuari în beneficiul importatorului xxxxxxxxxx, legate direct de importul de bunuri, în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată aferentă importului, chiar dacă prestatorii nu au aplicat scutirea de taxa prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, ci au facturat în regim normal de taxă serviciile prestate.

Învederăm că această concluzie are la bază și punctul de vedere al direcției de specialitate din Minister, emis pentru o cauză similară, în temeiul dispozițiilor art. 213 alin. 2 din Codul de procedură fiscală, republicat, "*Organul de soluționare competent pentru lămurirea cauzei poate solicita punctul de vedere al direcțiilor de specialitate din minister sau al altor instituții și autorități.*", la solicitarea DGFP a județului Xxx conținută în adresa nr. 11411/02.04.2009.

Cu adresa nr. 340720/02.06.2009, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Xxx sub nr. 19778/05.06.2009, Ministerul Finanțelor Publice – Direcția de Legislație în Domeniul TVA a comunicat răspunsul în sensul că:

„organele autorității vamale au procedat corect prin includerea serviciilor prestate de operatorii portuari în beneficiul importatorului, legate direct de importul de bunuri, în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată aferentă importului, chiar dacă prestatorii nu au aplicat scutirea de taxa prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, ci au facturat în regim normal de taxă serviciile prestate”.

Având în vedere motivele mai sus expuse, contestația împotriva Deciziei pentru regularizarea situației pentru obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. xxxxx/23.03.2009, va fi respinsă, pentru suma de 17.683 lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Referitor la distincția pe care contestatara o face între „serviciile cuprinse în facturile din anexa 1 la procesul verbal de control” și „cheltuielile accesorii precum comisioanele,

cheltuielile de ambalare, transport și asigurare care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România”, învederăm că argumentația este vădit contradictorie față de spiritul și sensul textului de lege. Aprecierea că enumerarea făcută de legiuitor, în textul de lege este limitativă, nu este adevărată. Lecturarea textului relevă limpede că, enumerarea făcută de legiuitor are caracter exemplificativ și poate fi completată cu orice alte categorii de cheltuieli accesorii aferente importului care intervin până la primul loc de destinație în România.

Referitor la afirmațiile petentei de la punctul 2) din contestație că „bugetul de stat nu a fost prejudiciat” și că „este irelevant din punct de vedere al TVA-ului dacă acesta a fost colectat de administrația financiară sau de organele vamale cu concluzia că nu se justifică clculul majorărilor de întârziere învederăm că întreaga argumentație ignoră prevederile punctului 40 din HOTĂRÂREA nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

“40. Cu excepția celor prevăzute la art. 141 alin (3) din Codul fiscal, persoanele impozabile nu pot aplica taxarea pentru operațiunile scutite prevăzute de art. 141 din Codul fiscal. (.....). Scutirile se aplica livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii realizate de orice persoana impozabilă. Dacă o persoana impozabilă a facturat în mod eronat cu taxa livrări de bunuri și sau prestări de servicii scutite conform art. 141 din Codul fiscal, este obligată sa storneze facturile emise. Beneficiarii unor astfel de operațiuni nu au dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate în mod eronat pentru o astfel de operațiune scutită. Aceștia trebuie sa solicite furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu taxa și emiterea unei noi facturi fără taxa.”

În mod similar legiuitorul a prevăzut și în textul art. 150, alin. (3) din Codul Fiscal respectiv că, orice persoana care înscrie taxa pe o factura sau orice alt document ce servește ca factură este obligată la plata acesteia.

Iar, potrivit pct. 49, alin. (1) din normele metodologice în sensul art. 150 alin. (3) din Codul Fiscal, „*orice persoana ce înscrie în mod eronat taxa într-o factura sau un alt document asimilat unei facturi, va plăti această taxă la bugetul statului, iar beneficiarul nu va avea dreptul să deducă această taxă în acest caz, beneficiarul poate*

solicita furnizorului sau prestatorului corectarea facturii întocmite în mod eronat, prin emiterea unei facturi cu semnul minus și a unei facturi noi corecte”.

Aceste prevederi sunt obligatorii pentru că, pe de o parte evită exercitarea dreptului de ducerea al taxei pe valoarea adaugata care nu este aferentă unei operațiuni taxabile, pe baza facturii în care este înscrisa, iar pe de altă parte pentru că fără această normă legală, nimeni nu ar fi obligat la plata acestei taxe, iar organele fiscale nu ar avea posibilitatea urmării modului de colectare a taxei respective.

Referitor la majorările, de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentară, calculate în decizia pentru regularizarea situației pentru obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. xxxxx/23.03.2009, emisă de Direcția Regională Vamală pentru Accize și Operațiuni Vamale xxxxxxxxxxxx, se reține că stabilirea de majorări de întârziere, în sarcina contestatoarei, reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul de natura taxei pe valoarea adăugată, stabilit în sarcina petentei, contestația au fost respinsă și pentru debitul reprezentând majorări de întârziere în suma totală de xxxx lei reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestația va fi respinsă.

Pentru considerentele mai sus arătate, în conformitate cu prevederile art. 139 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, art. 33, art. 38, art. 40, art. 46 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, prevederile art. 206, art. 207, art. 213, 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de **S.C. xxxx S.R.L. cu sediul în Xxx, str. xxxx, nr. xx, Corp. xxx, ap. xxx, jud. Xxx**, împotriva deciziei pentru regularizarea situației pentru obligații suplimentare stabilite de controlul vamal nr. xxxxx/23.03.2009, emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale xxxxxxxxxxxx, pentru suma totală de **xxxxx lei**, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Xxxx, în termen de 6 luni de la data comunicării.

**DIRECTOR EXECUTIV,
XXXXXXXXXXXX**